

Άλκη Ζέν

ΜΕ  
Βάρκοι  
ένα  
ΠΑΠΟΥΤΣΙ

ΕΛΚΟΝΕΣ:

Φωτεινή Τικκου







Άλκη Ζέη

# Με βάρκο ένα παπούτσι

ΕΙΚΟΝΕΣ

Φωτεινή Τίτκου





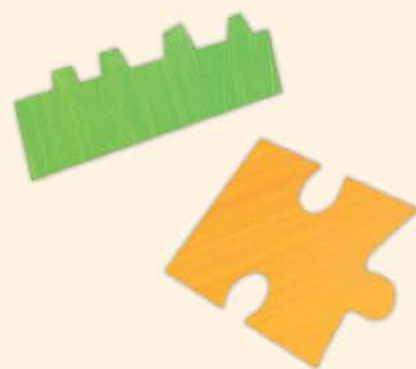
Μια μέρα μέσα στο λοκντάουν αποφάσισα να μπω στο δωμάτιο της Άλκης, της μαμάς μου, όπου έμενε όταν ερχόταν κάθε χειμώνα να μας επισκεφτεί στις Βρυξέλλες –εμένα και τα παιδιά μου, την Άννα και τον Αντουάν– και στο οποίο έγραψε τα περισσότερα από τα τελευταία της βιβλία. Το δωμάτιο αυτό ήταν των παιδιών, αλλά το μοιράζονταν με τη γιαγιά τους, η οποία, όταν δεν έπαιζε μαζί τους ή δεν τους έλεγε ιστορίες, έγραφε και καμιά αράδα για το τελευταίο της βιβλίο όταν τα παιδιά έφευγαν για το σχολείο. Αργότερα τα παιδιά απέκτησαν δικά τους δωμάτια, και κάποτε έφυγαν κι από το σπίτι, όταν μεγάλωσαν, αλλά πάντα τρύπωναν στο παλιό τους κοινό δωμάτιο όταν η γιαγιά τους ήταν εκεί, όπου είχαν αφήσει στοίβες με παλιά τετράδια και κούτες με τα παλιά τους παιχνίδια. Αποφάσισα λοιπόν, για να ξεβαρεθώ από το λοκντάουν, να μπω στο δωμάτιο και να το συγυρίσω. Μπήκα λίγο διστακτικά και με μεγάλη συγκίνηση, γιατί η Άλκη είχε «φύγει» λίγο καιρό πριν ξεσπάσει η πανδημία. Και με μεγάλη μου έκπληξη, συγκίνηση και χαρά βρήκα μέσα σ' ένα παλιό τετράδιο του Αντουάν το κείμενο που κρατάτε στα χέρια σας, που του το είχε γράψει και αφιερώσει η γιαγιά του. Με την άδεια του Αντουάν, λοιπόν, θελήσαμε να το μοιραστούμε μαζί σας, γιατί είναι μια αναπάντεχη ευκαιρία να ακούσουμε για άλλη μια φορά τη φωνή της Άλκης, να μας διηγείται με το χιούμορ της μια ιστορία αστεία, συγκινητική, σοφή και πάντα επίκαιρη.

Ειρήνη Σεβαστίκογλου, κόρη της Άλκης





Λόου Ανζώνη  
που δεν τρώει πεπόνι  
Κούλε Αντζερσεν\*



\* Το Κούλι (από το Αλκούλι) ήταν το παιδικό χαϊδευτικό της Άλκης Ζέη – έτσι τη φώναζαν πάντα η αδελφή της, τα παιδιά και τα εγγόνια της. Το Άντερσεν αποτελεί αναφορά στον συγγραφέα του Μολυβένιου στρατιώτη, του οποίου παιγνιώδη επαναφήγηση αποτελεί η συγκεκριμένη ιστορία.



Ήταν μια φορά κι έναν καιρό οι μικροί Πόκεμον, αδέρφια όλοι τους, αφού τους είχανε φτιάξει από το ίδιο υλικό. Ανθρωπάκια ζωγραφισμένα σε μικρές κάρτες πλαστικοποιημένες. Μοιάζανε βέβαια, όπως όλα τα αδέρφια, μόνο που είχανε και διαφορές. Για παράδειγμα, στα μαλλιά, στη μύτη ή αλλού. Ήτανε όμως και μερικοί που ήτανε φτυστοί σαν δίδυμοι.



«Άχρηστος Πόκεμον», αυτές ήταν οι πρώτες λέξεις που άκουσε ένας μικρός Πόκεμον καθώς βγήκε στον κόσμο, όταν άνοιξαν το πλαστικό πακετάκι όπου τον είχαν βαλμένο. Τις λέξεις αυτές τις πρόφερε ένα αγοράκι που του είχαν προσφέρει αυτό το πακετάκι στα γενέθλιά του. «Έπεσα πάλι στον ίδιο» μουρμούρισε κοιτώντας μία μία τις ζωγραφιές. «Ούτε να τον ανταλλάξω με κανέναν συμμαθητή μου δε γίνεται, αφού είναι ο συνηθισμένος και τον έχουνε όλοι».





Τα πιο πολλά παιδιά στην τάξη αγόραζαν με μανία αυτά τα πακετάκια κι είχαν αγωνία να τους πέσουν διαφορετικοί Πόκεμον, για να συμπληρώσουν το άλμπουμ τους. Τελικός σκοπός ήταν να βρεις τον πολύ σπάνιο, που έλαμπε ολόκληρος σαν ασημένιος, και τότε πια μπορούσες να συμπληρώσεις τη συλλογή σου και να κοκορεύεσαι.







Το αγοράκι έβαλε όλες τις άλλες κάρτες σ' ένα κουτί κι άφησε απέξω πάνω στο τραπέζι τον άχρηστο Πόκεμον. Πλάι του βρίσκονταν αραδιασμένα ένα σωρό παιχνίδια, μα το πιο όμορφο ήταν ένα μεγάλο σπίτι με σαλόνια και τραπεζαρίες και κρεβατοκάμαρα με χρυσό διπλό κρεβάτι και τουαλέτα με καθρέφτες και μπάνιο με ροζ μπανιέρα και ροζ ταπετσαρία με λουλούδια.



Στη μέση του σαλονιού στεκότανε μια κοπέλα με ξανθά μακριά μαλλιά, ντυμένη με τούλινο φόρεμα που είχε κολλημένη μια χρυσή καρδιά στο στήθος. Την κοίταξε ο άχρηστος Πόκεμον και μαγεύτηκε. Ήτανε μια Μπάρμπι. Όταν την πρόσεξε όμως καλύτερα, είδε πως της έλειπε το ένα χέρι.

Αυτή θα ταίριαζε για γυναίκα μου, σκέφτηκε, αφού είμαστε και οι δυο άχρηστοι. Μόνο που εκείνη μένει σε πλούσιο σπίτι κι εγώ ζω στον δρόμο, δηλαδή στο τραπέζι, αφού με πέταξαν από το κουτί όπου μένουν τα αδέρφια μου. Θα προσπαθήσω όμως να τη γνωρίσω και θα της ζητήσω το χέρι, φτάνει να θυμηθώ να της ζητήσω το αριστερό, αφού το δεξί της λείπει.

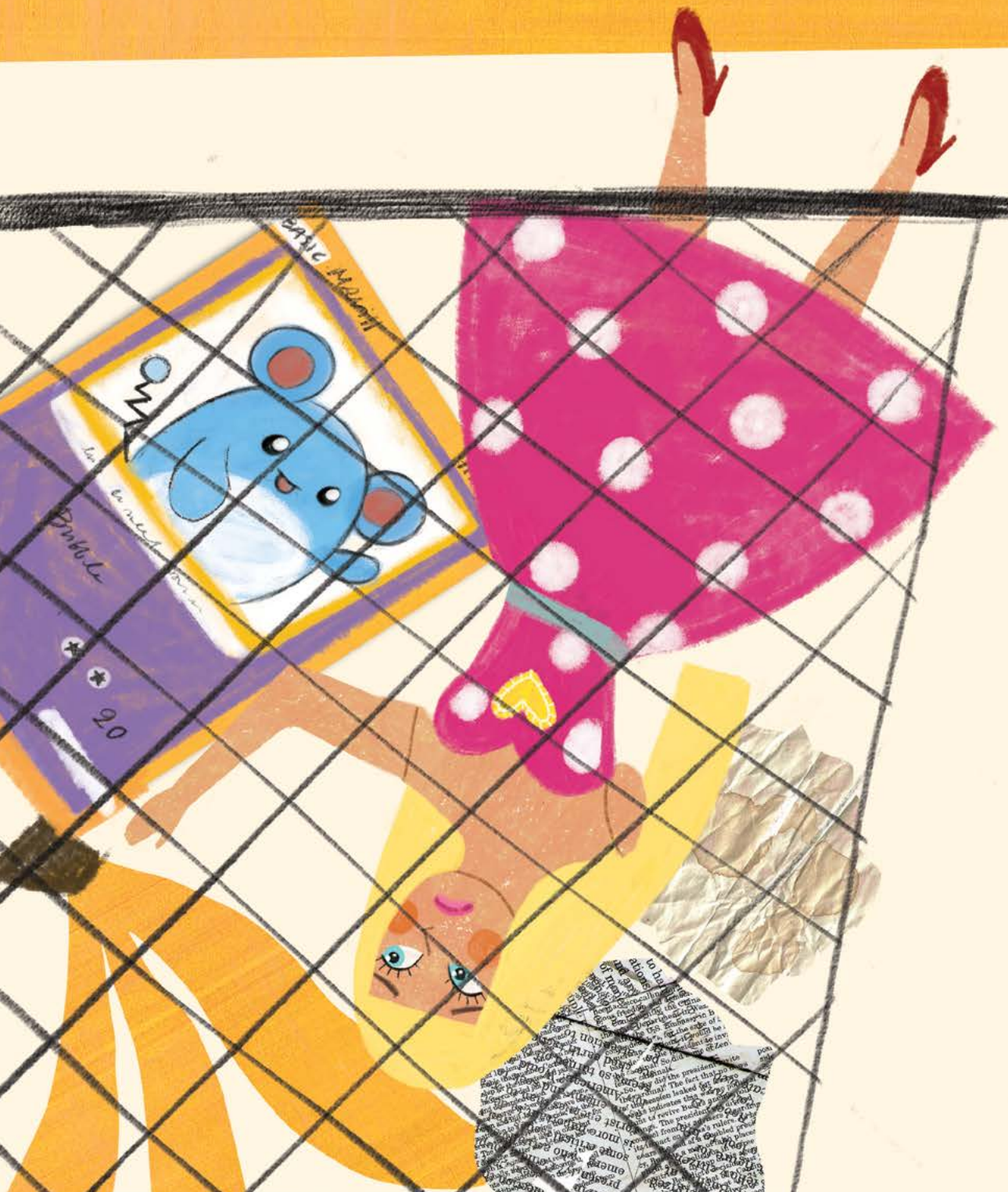








Σε λίγο ήρθε το αγόρι, μάζεψε τα παιχνίδια από το τραπέζι και πέταξε τον άχρηστο Πόκεμον στο καλάθι των αχρήστων. Ύστερα μπήκε στο δωμάτιο ένα κοριτσάκι, πήρε την Μπάρμπι, την πέταξε κι αυτή στο καλάθι κι έβαλε στη θέση της μια άλλη με ένα μίνι, που στον ποδόγυρό του κρέμονταν ξέφτια. Τα μαλλιά της ήτανε κόκκινα, μακριά και σγουρά. Μπροστά, στην κορυφή του κεφαλιού, ήτανε σφιχτοπλεγμένα από τις ρίζες μέχρι την άκρη δυο λεπτά κοτσιδάκια.

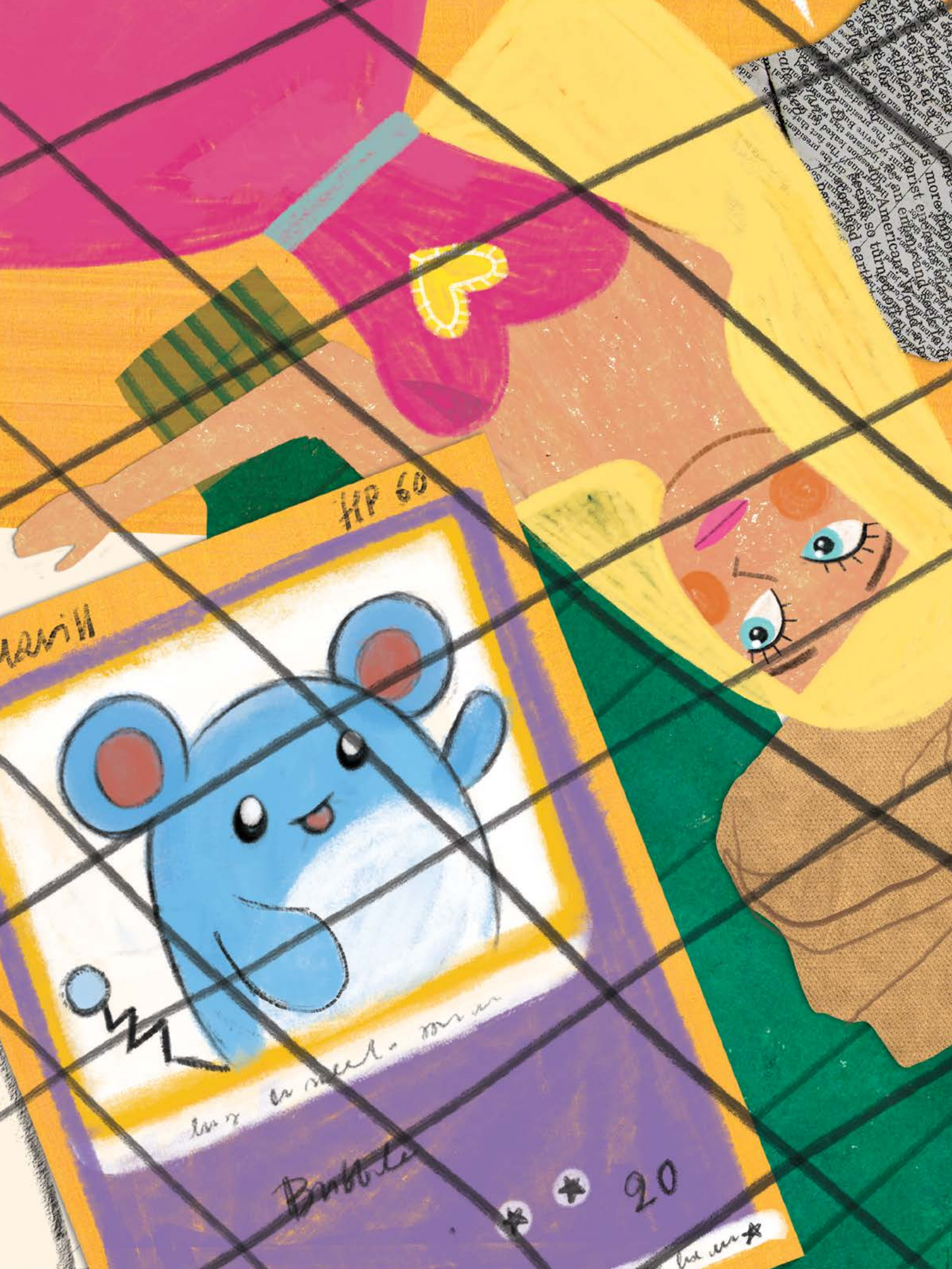






Στο μεταξύ τα παιδιά πήγαν να κοιμηθούν.  
Ο άχρηστος Πόκεμον, πεσμένος ανάμεσα σε κου-  
βαριασμένα χαρτιά, έκανε τόπο στην Μπάρμπι, για να  
βολευτεί καλύτερα.





...more...  
...American...  
...earth...

HP 60

Banana

Banana

20

HP 60





Η Μπάρμπι αν μπορούσε θα δάκρυζε. «Δεν είναι μόνο που μου λείπει το χέρι» μουρμούρισε, χωρίς να ξέρει πως την ακούει κάποιος «μα πέρασε και η μόδα μου. Η καινούρια με το μίνι πήρε τη θέση μου».

Ο άχρηστος Πόκεμον βρήκε την ευκαιρία και της συστήθηκε. «Κι εμένα με πέταξαν, μα θα τους πετάξουν όλους σε λίγο» είπε. «Περνάει η μόδα των Πόκεμον, καταφτάνουν οι Γιούγκιοι». Θέλησε μετά να την παρηγορήσει, μα δεν πρόλαβε.



**ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**  
π α ι δ ι κ ό

*Πρώτη έκδοση Νοέμβριος 2023*

ΚΕΙΜΕΝΟ Άλκη Ζέη  
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ Φωτεινή Τίτκου  
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ Θοδωρής Τσώλης  
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ Δήμητρα Μηλιώρη

ISBN 978-618-03-3665-8  
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83665  
Κ.Ε.Π. 5932 Κ.Π. 19112

© 2023, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**  
και κληρονόμοι  
Άλκης Ζέη

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**  
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,  
τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562  
metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση  
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,  
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**  
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,  
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562  
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,  
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581







Όταν ένας άχρηστος Πόκεμον  
συναντά μια Μπάρμπι με ένα χέρι,  
μια ιστορία αγάπης γεννιέται και ένα  
περιπετειώδες ταξίδι ξεκινά, με βάρκα  
ένα παπούτσι...

*Μια παιγνιώδης επαναφήγηση της  
ιστορίας του Μολυβένιου στρατιώτη,  
που έγραψε η Άλκη Ζέη ως ένα μικρό  
συγγραφικό δώρο για τον εγγονό της.*

ISBN: 978-618-03-3665-8



9 786180 336658

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83665

metaixmio.gr